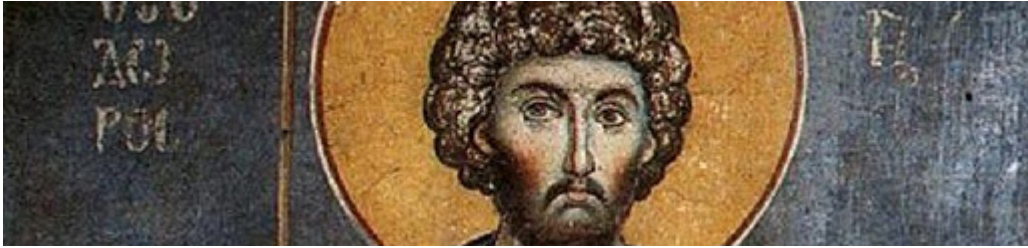

Теодорова субота - прва субота Часног поста

Ја сам Христов мученик Теодор, Он ме сада посла к вама у помоћ.

После цара Констанција, сина Константина Великог, зацари се Јулијан Одступник. Он од Христа пређе идолослужењу, и диже силно гоњење на хришћане, не само јавно него и тајно. Јер се злочестивац стиђаше да све хришћане јавно подвргава свирепим и нечовечним мукама. А уз то бојаше се да многи идолопоклоници, видећи јуначко трпљење мученика Христових, не стану прелазити хришћанима. Стога погани и лукави Јулијан намисли да тајно оскврни људе Христове. Знајући да се хришћани прве седмице Великог Поста нарочито очишћују и посвећују Богу, дозво градског епарха у Цариграду и нареди му да са пијаца покупи и склони све што се по обичају продаје, и да место тога изложи на продају друге намирнице, хлеб и пиће, које ће претходно кришом попрскати и оскврнити крвљу од идолских жртава. Тако ће се хришћани, купујући те намирнице у време светог поста, оскврнити идолским жртвама.

Епарх одмах приведе у дело безбожну наредбу безаконог цара и изложи на свим пијацама намирнице оскврнављене крвљу идолских жртава. Али свевидећи Бог, који хвата мудре у лукавству њиховом, промишљајући о слугама својим, уништи тајну и лукаву замку злочинчеву, јер цариградском архиепископу Евдоксију посла свога страдалца, светог великог Теодора Тирона. И он, дошавши к архијереју на јави а не у сну, рече му ово: Иди одмах и сазови Христово стадо, и нареди им строго да нико не купује ништа од намирница изложених на пијацама, јер су по наређењу безбожног цара све оскврнављене крвљу од идолских жртава.

Архијереј би у недоумици па упита: А шта ће радити сиротиња која код куће нема намирница, ако не буде куповала оно што је изложено на пијацама? Светитељ му одговори да ће њихове потребе подмирити дајући им кољиво. Но архијереј не знађаше и не разумеваше шта је то кољиво. Велики Теодор му рече: Кољиво је пшеница кувана с медом, јер ми смо у Евхаити навикли да то тако зовемо. Архијереј упита свога посетиоца ко је он што тако промишља о хришћанима. Светитељ му одговори: Ја сам Христов мученик Теодор, Он ме сада посла к вама у помоћ. Рекавши то, он постаде невидљив.

Архијереј тада одмах устаде, сазва све хришћане, и извести их о ономе што виде и чу. И начинивши кољиво, он сачува Христово стадо неповређено од замке врађе. А безакони цар, видећи да је његова тајна замка откривена и да му намера није успела, веома се постиде и нареди да се на пијаце опет изнесу уобичајене намирнице. Хришћани, пак, у суботу прве великопосне седмице кољивима отпразноваше спомен светог великомученика Теодора, захваљујући Богу и прослављајући светог слугу Његовог. И од тада па све до сада, правоверни у целој свету кољивима прослављају у суботу прве седмице Великог Поста успомену на ово чудо, иштују Христовог страдалца, да се не би заборавило тако дирљиво промишљање Божје о хришћанима и помоћ светог великомученика Теодора.

Извор: Епархија захумско-херцеговачка

СВЕТИ НОВОВОМУЧЕНИК ТЕОДОР КОМОГОВИНСКИ

Спомен светог новог преподобно-мученика Теодора Комоговинског врши се у 1. суботу Великог поста, названу Теодорова.

Свети нови преподобно-мученик Теодор презименом Сладић, родом је из села Кукурузара под планином Козаром. Као дечак био је пастир у манастиру Моштаница, а касније монах у манастиру Комоговина, (а по другима и јеромонах), где је живот проводио у посту и молитви. Заједно са још 150 Крајишких Срба Турци су га ухватили, приморавајући да прими ислам. Када он то неустрашиво одби, одсекоше му десну руку, а њега живог спалише 1788. године у близини манастира Моштанице.

Његова десна рука чувана је једно време у цркви у Костајници, одакле је пренета у Комоговину; а по другима: прво је чувана у манастиру Моштаница, а потом пренета у Саборни храм у Карловцу, који је од нових Хрватских усташа разорен, тако да јој се за време последњег рата у Хрватској губи сваки траг.

На редовном заседању Св. архијерејског Сабора СПЦ, на седници од 20. Маја 1966. г. под АС бр. 28/зап. 44, донета је одлука да се у списак светих Срба мученика за веру упише и име св. Теодора Сладића мученика из Комоговине, и да му се спомен врши у Теодорову суботу.

Његовим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

Сетимо се овом приликом бројних наших сународника са подручја разних српских Крајина (војних граница) према Турској који животе своје положише на бедему Хришћанства као војници (купујући тако мало "привелигија" и права на држање своје вере у католичкој и прозелитској Аустро-угарској), или бише побијени као невини страдалници, од оних из времена преп.муч. Теодора Комоговинског (и пре њега) до најновијих - побијених у избегличким колонама или на својим кућним праговима од нових усташа у разним "Олујама" и "Прасцима" (блицевима, бљесковима).